U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců JUDr. Davida Krysky a Mgr. Věry Pazderové, LL.M., M.A., ve věci

navrhovatele: **SOUSEDSKÁ INICIATIVA, pro Mukařov, Srbín a Žernovku**
volební strana – sdružení nezávislých kandidátů
jednající volebním zmocněncem Ing. Mirko Berným, CSc.
bytem Sportovní 75, 251 62 Mukařov

proti
odpůrcům: **1) Městský úřad Říčany**
sídlem Masarykovo náměstí 53/40, 251 01 Říčany

2) Ing. Václav Pánek
bytem Na Kopci 357, 251 62 Mukařov – Srbín

o **návrhu na určení neplatnosti volby kandidáta** do Zastupitelstva obce Mukařov ve volbách konaných ve dnech 9. a 10. 10. 2026

takto:

I. Návrh se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Dne 21. 10. 2026 navrhovatel osobně podal návrh podle § 90 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a § 60 odst. 3 zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „volební zákon“), jímž se domáhá, aby soud vyslovil neplatnost volby odpůrce 2) do Zastupitelstva obce Mukařov a současně určil kandidáta, který byl namísto něj řádně zvolen.
2. Navrhovatel, jehož kandidátní listina byla zaregistrována pro volby do Zastupitelstva obce Mukařov konané ve dnech 9. a 10. 10. 2026 a podle vyhlášených výsledků voleb získala 6 mandátů v 15členném zastupitelstvu (o jeden mandát méně než volební strana Budoucnost pro Mukařov, za niž kandidoval odpůrce 2), uvedl, že má za to, že vyhlášené výsledky nemusí odpovídat skutečnému výsledku hlasování v důsledku nesprávného posouzení, zaznamenání a sčítání odevzdaných hlasů, a požadoval, aby soud po kontrole volební dokumentace provedl kontrolní přepočet odevzdaných hlasů.
3. V první řadě pro celkový kontext poukazuje na turbulentní události v průběhu předchozího volebního období, jež se podepsaly na tom, že letošní volby byly mimořádně vyhrocené. Po volbách v roce 2022 pokračoval ve funkci dosavadní starosta Rudolf Semanský, jehož vítězná volební strana získala 7 z 15 mandátů. V únoru 2023 ovšem zastupitelstvo starostu odvolalo poměrem hlasů 8:7 pro „ztrátu důvěry“ a zvolilo starostkou Ing. Hanu Zákouckou, a to i za pomoci hlasů tří zastupitelů kandidujících v původně vítězné straně. Tito tři zastupitelé, kteří v roce 2023 umožnili vytvoření nové většiny v zastupitelstvu a změnu vedení obce mimo termín voleb, v nynějších volbách již kandidovali ve volební straně Budoucnost pro Mukařov vedené Ing. Zákouckou, zatímco navrhovatel je volební stranou vedenou původním starostou Semanským. V této atmosféře nynější volby dopadly mimořádně těsným výsledkem, když volební

strana Budoucnost pro Mukařov získala 6 313 hlasů, zatímco navrhovatel 6 239 hlasů, tedy rozdíl mezi dvěma nejsilnějšími volebními stranami činí pouhých 74 hlasů, přičemž za vítěznou stranu získali mandát mj. právě ti tři zastupitelé, kteří původně v předchozích volbách kandidovali za volební stranu Rudolfa Semanského. V případě záměny volebních lístků pro Budoucnost pro Mukařov a navrhovatele by postačila záměna u pouhých tří volebních lístků se zaškrtnutou stranou odpovídající 45 hlasům, resp. záměna 38 hlasů, aby svůj šestý mandát získal navrhovatel a na Budoucnost pro Mukařov již šestý mandát nezbyl. I když tyto skutečnosti samy o sobě nezpochybňují správnost výsledku voleb, podle navrhovatele v tomto kontextu a při relativně malém rozdílu v počtu hlasů posilují potřebu účinné kontroly správnosti sčítání.

4. Navrhovatel si v této souvislosti nechal zpracovat matematickou analýzu zveřejněných volebních výsledků s cílem prověřit případné odchylky odůvodňující kontrolu volební dokumentace. Z této analýzy (přiložené k návrhu) pracující se dvěma na sobě nezávislými modelovými přístupy (porovnání geografického rozložení volební podpory mezi volebními okrsky Mukařov a Srbín; porovnání poměru celokandidátkových, individuálních a kombinovaných hlasů pro jednotlivé kandidáty) podle navrhovatele vyplývají odchylky stejného směru, které řádově převyšují změnu potřebnou pro přerozdělení jednoho mandátu. I když předkládaná analýza nepředstavuje důkaz nesprávného sčítání, jde podle navrhovatele o podpůrnou indicii, kterou je třeba hodnotit ve spojení se svědeckými informacemi o způsobu sčítání v dotčeném volebním okrsku.

5. Za tím účelem navrhovatel proto předkládá písemné prohlášení členky okrskové volební komise (dále jen „OVK“) č. 1 Jiřiny Berné. Z něj podle navrhovatele plyne, že komise byla při sčítání hlasů rozdělena do dvou pracovních skupin pracujících u samostatných stolů. Tato členka byla ve skupině se zapisovatelkou komise Janou Korbelovou, která předčítala údaje z hlasovacích lístků, a Milanem Veselým (nominovaným vítěznou volební stranou a taktéž zaměstnancem obce), který je čárkoval do pomocného sčítacího archu, avšak uvedla, že nemohla kontrolovat, zda čárky zapisuje správně. To přetrvalo, i když se to snažila napravit. Opakovaně upozorňovala Janu Korbelovou na to, že zapisování nemůže ze svého místa kontrolovat, a ta si s ní proto vyměnila místa, ale po přestávce se na své místo zase vrátila. Ani z místa paní Korbelové navíc nedohlédla na více než dva nejbližší sčítací archy. Pokud jde o druhou pracovní skupinu, její činnost nemohla vůbec kontrolovat. Povšimla si však, že výsledky do pomocných sčítacích archů tam zapisovala předsedkyně komise, nikoliv zapisovatelka, přičemž paní Jakobová některé hlasovací lístky rovněž sama připravovala ke zpracování. Paní Berná též při druhé přestávce upozorňovala na viditelnou únavu či indispozici Milana Veselého, který zapisoval velké množství údajů do pomocných sčítacích archů, a navrhovala jeho vystřídání, k tomu ale nedošlo. V této souvislosti navrhovatel též připomíná bod 12 Pokynů pro okrskové volební komise vypracovaných Českým statistickým úřadem (dále jen „pokyny ČSÚ“), podle nějž nemají sčítání hlasů (čárek) pro kandidáty provádět jednotliví členové komise samostatně, nýbrž tak má činit celá komise. Z prohlášení Jiřiny Berné přitom není zřejmé, jakým způsobem byly čárky sečteny a zda byly dodrženy pokyny ČSÚ. Zároveň je patrné (a podle navrhovatele významné), že tyto pochyby Jiřina Berná vyjádřila již v průběhu sčítání, ale přesto nebyly odstraněny kontrolním přepočtem. To, že výhrady neuplatnila v zápisu o průběhu a výsledku hlasování, nicméně nepopírá. Samotné organizační rozdělení práce OVK do pracovních skupin navrhovatel nezpochybňuje, ale má pochybnost, zda při této organizaci byla zachována účinná vzájemná kontrola přenosu údajů z jednotlivých hlasovacích lístků do pomocných sčítacích podkladů a zda sečtení čárek proběhlo v souladu s pokyny ČSÚ. Žádá proto, aby to soud kontrolou volební dokumentace ověřil, neboť jiným způsobem to již prověřit nelze. Otázku možnosti vzájemné kontroly lze případně prověřit i výslechem příslušných členů komise. Prověření soudem je významné proto, že případné opomenutí jedné čárky, její zápis do nesprávného sloupce či nesprávné zachycení diktovaného údaje se nemusí projevit v údaji o celkovém počtu odevzdaných obálek či o celkovém počtu hlasů.

6. Navrhovatel má též k dispozici informaci, že na rozdíl od OVK č. 2 v Srbíně, v OVK č. 1 nebyly hlasovací lístky sporné či považované za neplatné předkládány komisi ke společnému posouzení. Jejich platnost ale má podle § 64 odst. 1 zákona č. 88/2024 Sb., o správě voleb (dále jen „zákon o správě voleb“), posuzovat OVK a podle § 64 odst. 3 téhož zákona důvod neplatnosti vyznačit, což uvádí i bod 10 pokynů ČSÚ. Podle tohoto bodu a též podle § 63 odst. 3 zákona o správě voleb může každý člen OVK nahlížet do hlasovacích lístků a předseda OVK má kontrolovat správnost posuzování a sčítání hlasů. V OVK č. 1 měly být takto vyřazeny 4 hlasovací lístky, přičemž podle prohlášení Jiřiny Berné se o tom nehlasovalo a dva z nich ani neměla možnost vidět, takže důvod jejich vyřazení nezná. Tuto skutečnost navrhovatel považuje za indicii, že posuzování platnosti hlasů nemuselo v OVK č. 1 probíhat způsobem, který umožňoval vzájemnou kontrolu členů OVK, a proto soudu navrhuje, aby též prověřil hlasy, které byly vyřazeny jako neplatné, a posoudil, zda opravdu neměly být započteny. V tomto směru je významné, že podle vyhlášených výsledků hned z 15 vydaných úředních obálek nevzešel ani jeden platný hlas.

7. Za zvláště významnou indicii navrhovatel považuje informaci dostupných svědků, že po prvotním zaznamenání hlasů již nebyla provedena následná nezávislá kontrola údajů na pomocných sčítacích arších s hlasovacími lístky. Pokyny ČSÚ sice předpokládají až kontrolu mezi zápisem o průběhu a výsledku hlasování a souhrnnými hlasovacími lístky, ovšem tím je vynechána kontrola, jež by mohla odhalit již prvotní pochybení v podobě případného opomenutí hlasu, jeho dvojího zaznamenání či zaznamenání ve prospěch jiné volební strany či kandidáta. Při existující pochybnosti o dostatečné vzájemné kontrole správnosti zaznamenávání jednotlivých hlasů navrhovatel apeluje, aby soud ve vyžádané volební dokumentaci OVK č. 1 porovnal pomocné sčítací archy s údaji na jednotlivých hlasovacích lístcích.

8. Poněvadž prohlášení zachycuje situaci, kdy zapisovatelka s členem komise delegovaným volební stranou Budoucnost pro Mukařov odešli v průběhu hlasování s přenosnou volební schránkou a krátce poté se vraceli s tím, že zapomněli orazítkované úřední obálky, což by mělo podle pokynů ČSÚ být zaznamenáno v zápisu o průběhu a výsledku hlasování, navrhovatel žádá, aby soud ověřil i zaznamenání údaje o použití přenosné volební schránky.

9. Dále navrhovatel uvádí, že podle informace voliče byla volební dokumentace z volebních místností okrsků č. 1 a 2 v základní škole přenášena a nakládána do vozidla technických služeb obce až v pondělí 12. 10. 2026 v ranních hodinách. Navrhovateli přitom není známo, kde a jak byla do té doby po skončení činnosti OVK volební dokumentace uložena a zabezpečena. Přitom OVK byla podle § 67 zákona o správě voleb povinna volební dokumentaci zabezpečit a předat k uložení obecnímu úřadu. Proto by soud měl též prověřit stav vyžádané volební dokumentace volebního okrsku č. 1.

10. Jako další významnou indicii navrhovatel označuje pochybení ve složení OVK č. 1. Podle prohlášení paní Berné totiž byla jako další členka OVK č. 1 dodatečně jmenována Jana Ulmová, původně vedená jako náhradnice, čímž měla komise celkem 7 členů. Po provedení kontroly volební místnosti pak byla z funkce odvolána. Navrhovatel v této souvislosti poukazuje na to, že starosta nemá ze zákona oprávnění libovolně navyšovat počet členů řádně ustavené OVK, ale může tak činit jen za zákonem stanovených podmínek. Konkrétně podle § 39 odst. 1 zákona o správě voleb jmenuje členy na neobsazená místa OVK tehdy, jestliže podle § 38 nebylo delegováním dosaženo nejnižšího počtu členů stanoveného obecním úřadem, anebo podle § 39 odst. 2 téhož zákona v případě, že počet členů OVK pod tento počet klesl v průběhu voleb a nejsou k dispozici náhradníci. Navrhovatel žádá proto prověřit, jaký nejnižší počet členů OVK č. 1 byl obecním úřadem stanoven, kolik členů a náhradníků bylo nominováno volebními stranami, kdy a proč byla Jana Ulmová jmenována a proč kontrolní orgán požadoval ukončení její účasti v OVK. Navrhovatel pouze může předpokládat, že její dodatečné jmenování mohlo souviset s tím, že Jana Ulmová absolvovala volební školení a jako jediná měla zkušenost s členstvím v OVK při volbách do zastupitelstva obce, zatímco Milan Veselý, ač ve funkci

místopředsedy OVK, toto pro něj podle § 42 odst. 3 zákona o správě voleb povinné školení neabsolvoval. V této souvislosti by si tedy podle navrhovatele měl soud vyžádat též dokumentaci o účasti jednotlivých členů OVK na povinném školení.

11. Navrhovatel uzavírá, že souhrn zmíněných, svědecky ověřitelných okolností ve spojení s tím, že ke změně rozložení mandátů by postačovala oprava pouhých 38 hlasů podle něj představuje dostatečně konkrétní a zvlášť významnou indicii vyvolávající důvodnou pochybnost o správnosti vyhlášeného výsledku voleb. Tuto pochybnost lze objektivně potvrdit či vyvrátit pouze kontrolou volební dokumentace a kontrolním přepočtem provedeným soudem, což proto navrhuje. Jako důkazní prostředky předkládá písemné prohlášení Jiřiny Berné, matematickou analýzu a zápis o výsledcích voleb s tím, že navrhuje, aby si soud vyžádal kompletní volební dokumentaci volebního okrsku č. 1 včetně dokumentace týkající se jmenování a odvolání Jany Ulmové členkou OVK č. 1, pokyny ČSÚ a podle uvážení případně provedl i výslech Jiřiny Berné, popř. dalších členů OVK č. 1 nebo též členů kontrolní skupiny, jež prováděla kontrolu OVK č. 1.

12. Odpůrci se k podanému návrhu nijak ve stanovené lhůtě nevyjádřili (a to ačkoliv je soud nad rámec svých povinností telefonicky vyrozuměl o zveřejnění výzev s návrhem na úřední desce soudu).

13. Obec Mukařov spolu se zapečetěnou volební dokumentací soudu předložila i své vyjádření, listiny o jmenování a odvolání Jany Ulmové členkou OVK č. 1 a písemné vyjádření členky OVK č. 1 Jany Korbelové opatřené jejím osobním komerčním podpisovým certifikátem. Obec konkrétně sdělila, že ve volbách v roce 2024 nastala situace, že onemocněla zapisovatelka jedné z OVK a protože nebylo možné v tu chvíli zajistit náhradu, vykonávala svou funkci i přes zdravotní indispozici. Na základě této zkušenosti starostka nechala pro volby v roce 2025 vyškolit referentku obecního úřadu Janu Ulmovou jako náhradní zapisovatelku, jmenovala ji členkou OVK a ona byla připravena se v případě potřeby ujmout funkce zapisovatelky. Tentýž postup starostka zopakovala i při letošních volbách, tentokrát však členy OVK nominovaly volební strany. Poté, co byla po provedené kontrole na podnět občana kontaktována kontrolorkou a dozvěděla se, že jmenování nadpočetné členky OVK není správné, tak ji ihned telefonicky odvolala. Pokud by bylo třeba vystřídat jiného člena OVK, byl by náhradník operativně určen z náhradníků nominovaných volebními stranami. Dále obec uvedla, že Jana Ulmová se nezúčastnila sčítaní hlasů ani vyhodnocování výsledků voleb, druhý den voleb již v OVK vůbec nebyla. Obec tak odmítla, že by jmenování Jany Ulmové mohlo jakkoliv vést k manipulaci s průběhem a výsledky voleb.

14. Poté, co soud ověřil, že návrh byl soudu doručen včas v rámci desetidenní lhůty po vyhlášení výsledků voleb ve Sbírce zákonů pro podávání volebních stížností (výsledky voleb byly vyhlášeny sdělením Státní volební komise publikovaným pod č. 189/2026 Sb. v částce Sbírky zákonů č. 189 rozeslané dne 13. 10. 2026) a že navrhovatel byl volební stranou registrovanou ve volbách do Zastupitelstva obce Mukařov ve volbách konaných ve dnech 9. a 10. 10. 2026 (§ 60 odst. 1 volebního zákona), a tedy je oprávněn podat volební stížnost, přistoupil k vlastnímu posouzení návrhu.

15. Protože navrhovatel namítá pochybení při sčítání odevzdaných hlasů pro odpůrce 2), aniž by výslovně namítal vady ovlivňující samotné hlasování voličů či nepřijatelné narušení předcházející volební kampaně, byla jeho volební stížnost posouzena v souladu s obsahem návrhu jako návrh na neplatnost volby posledního zvoleného kandidáta volební strany Budoucnost pro Mukařov (srov. v obecnosti závěry usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 6. 11. 2012, č. j. 50 A 22/2012-44, publikovaného pod č. 2818/2013 Sb. NSS a dostupného stejně jako další citovaná rozhodnutí správních soudů na www.nssoud.cz). Ostatní zvolené kandidáty soud za účastníky tohoto soudního řízení nepovažuje, neboť navrhovatel zpochybňuje pouze přidělení posledního mandátu, jenž podle něj při řádném sečtení hlasů mohl připadnout jemu.

16. Soud předně připomíná, že podle ustálené judikatury Ústavního soudu vycházející z demokratického principu legitimity veřejné moci, dle něhož je lid jejím zdrojem a v této roli se podílí na jejím ustavování cestou svobodných a demokratických voleb (čl. 1 odst. 1, čl. 2 odst. 1 Ústavy), platí pro volební soudnictví vyvratitelná domněnka, že volební výsledek odpovídá vůli voličů; předložit důkazy k jejímu vyvrácení je povinností toho, kdo volební pochybení namítá (nález Ústavního soudu ze dne 26. 1. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04, dostupný stejně jako ostatní rozhodnutí téhož soudu na http://nalus.usoud.cz). Řízení ve věcech volebního soudnictví je proto založeno na ústavním principu ochrany rozhodnutí, které vzešlo z vůle většiny vyjádřené svobodným rozhodováním a respektujícím práva menšiny. Úprava ověřování voleb je přitom alternativně založena na předpokladu objektivní příčinné souvislosti mezi volební vadou a složením zastupitelského sboru nebo alespoň možné příčinné souvislosti (princip potenciální kauzality ve volebním soudnictví). Tuto možnou příčinnou souvislost je však třeba vykládat *nikoli jako pouhou abstraktní možnost*. Z čl. 21 odst. 4 Listiny základních práv a svobod lze dovodit právo zvoleného kandidáta na nerušený výkon funkce po stanovené časové období (srov. nález Ústavního soudu ze dne 10. 1. 1996, sp. zn. Pl. ÚS 30/95), rozhodnutí voličů jako suveréna může tudíž soudní moc změnit jen ve výjimečných případech, kdy vady volebního procesu způsobily nebo mohly prokazatelně způsobit, že by voliči rozhodli jinak a byl by zvolen jiný kandidát.

17. Na tato východiska navazuje ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu (srov. např. usnesení ze dne 2. 7. 2004, č. j. Vol 6/2004-12, publ. pod č. 354/2004 Sb. NSS), která v obecné rovině definuje tři základní předpoklady pro vyhovění volební stížnosti takto:

    (1.) nezákonnost, tzn. porušení některých ustanovení volebního zákona, popř. zákonů souvisejících;

    (2.) vztah mezi touto nezákonností a výsledkem voleb;

    (3.) zásadní intenzita této nezákonnosti, která ve svých důsledcích musí přinejmenším výrazně zpochybňovat volbu kandidáta. Jinak řečeno, tato intenzita musí v konkrétním případě dosahovat takového stupně, že je možno se důvodně domnívat, že pokud by k nezákonnému jednání nedošlo, nebyl by určitý kandidát zřejmě vůbec zvolen.

18. Z citované judikatury nicméně nelze v posuzované věci zcela vycházet, a to zejména ve vztahu k třetí podmínce. S účinností od 1. 1. 2017 totiž došlo k zásadní změně volebního zákona. Podle § 60 odst. 2 až 4 volebního zákona, ve znění účinném do 31. 12. 2016, bylo podmínkou důvodnosti návrhu porušení volebního zákona způsobem, který *mohl ovlivnit* výsledek voleb. Zákonem č. 322/2016 Sb. došlo k novelizaci tohoto ustanovení a v nynějším znění (tj. ve znění rozhodném ke dni voleb) je podmínkou důvodnosti porušení volebního zákona způsobem, který *hrubě ovlivnil* výsledek voleb. Mezi původním a novým zněním zákona přitom je významový rozdíl. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 15. 2. 2018, č. j. Vol 16/2018-33, č. 3717/2018 Sb. NSS, „[a]*čkoli s tím volební zákony do konce roku 2016 nepočítaly, případný zásah volebního soudu mohlo dle soudní judikatury vyvolat pouze porušení zákona způsobilé ovlivnit výsledky voleb v určité intenzitě. V tomto směru tedy bude možné nadále vycházet z dosavadní judikatury, neboť pojem ‚hrubé ovlivnění' výsledků voleb lze co do intenzity považovat za zákonodárcem zvolený ekvivalent jejich ‚zatemnění'. Na druhou stranu však nelze ignorovat, že zákonodárce opustil předpoklad pouhé potenciality vlivu porušení zákona na výsledek volby a zákonem č. 322/2016 Sb. zavedl požadavek, aby porušení zákona výsledek volby skutečně ovlivnilo.* ***Jinými slovy, nyní již bude pro vyhovění volební stížnosti nutné, aby bylo v řízení podle § 90 s. ř. s. prokázáno, že došlo k porušení některého zákonného ustanovení upravujícího průběh volebního procesu a že tato protizákonnost ovlivnila (nikoli pouze mohla ovlivnit) výsledek voleb, a to hrubým způsobem.*** *Takovou zákonnou úpravu a její výklad považuje Nejvyšší správní soud za souladný s ústavním pořádkem*" (shodně viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 2. 2018, č. j. Vol 50/2018-46, publ. pod č. 3739/2018 Sb. NSS).

19. Nejvyšší správní soud dále v usnesení ze dne 28. 11. 2006, č. j. Vol 82/2006-51, konstatoval: „*striktní požadavek na předložení relevantních důkazních prostředků navrhovatelem by mohl být při přezkumu voleb překážkou přístupu k soudu, a to zvláště v případě jednotlivých občanů, kteří nejsou účastni sčítání hlasů volebními komisemi. Aby však soud sám přistoupil k přepočtu hlasů či přezkoumávání správnosti jejich posouzení pouze na základě důkazně nepodložené volební stížnosti, musela by jej k tomu v daném případě přimět zvláště významná indicie, která by byla způsobilá vyvolat pochybnosti o správnosti vyhlášeného výsledku voleb.* […] *funkce soudu v rámci soudního přezkumu voleb nemůže být vykládána tak široce, že v konečném důsledku by jeho práce měla nahrazovat či jaksi doplňovat činnost volebních orgánů, dokonce až ve smyslu přepočítávání všech hlasovacích lístků na základě pouhé spekulativně formulované námitky.*“

20. Podle § 45 odst. 1 volebního zákona *Český statistický úřad ze zápisů o průběhu a výsledku hlasování předaných podle zákona o správě voleb okrskovými volebními komisemi zjistí, kolik hlasů bylo odevzdáno pro každého kandidáta na hlasovacím lístku a kolik pro každou volební stranu. Dále zjistí celkový počet platných hlasů pro všechny volební strany a která z volebních stran získala méně než 5 % z celkového počtu platných hlasů poděleného voleným počtem členů zastupitelstva a vynásobeného počtem jejích kandidátů, nejvýše však voleným počtem členů zastupitelstva; k takovýmto volebním stranám a hlasům pro ně odevzdaným se při dalším zjišťování výsledků voleb a přidělování mandátů již nepřihlíží.* (…) *Poté dělí celkový počet platných hlasů, který obdržela postupující volební strana, postupně čísly 1, 2, 3 a dále vždy číslem o jedno vyšším tak, aby počet dělících operací odpovídal počtu kandidátů, kteří jsou na hlasovacím lístku.* Podle § 45 odst. 2 téhož zákona *podíly vypočítané způsobem uvedeným v odstavci 1 seřadí Český statistický úřad podle jejich velikosti až do počtu mandátů, které mají být při volbách do zastupitelstva obce přiděleny. Za každý podíl obsažený v této početní řadě získá volební strana jeden mandát. V případě rovnosti podílu je rozhodující celkový počet hlasů, který získala volební strana, a je-li i tento stejný, rozhodne los.*

21. Protože podle vyhlášených výsledků získal navrhovatel ve volbách do 15členného Zastupitelstva obce Mukařov 6 239 platných hlasů, zatímco volební strana Budoucnost pro Mukařov 6 313 hlasů, v pořadí přidělování mandátů náležel vždy mandát nejprve této (dle vyhlášených výsledků vítězné) volební straně a teprve až poté navrhovateli. Navrhovatel nezpochybňuje, že volebním stranám ZVON a Lepší Mukařovsko s podporou TOP 09 řádně připadlo po 2 mandátech (ohrožení těchto mandátů přepočtem ostatně ani není příliš pravděpodobné), má však za to, že v souvislosti s jím uváděnými indiciemi mohlo dojít k nesprávnému zápisu hlasů (jejich přesunu při prvotním chybném „čárkování“ od navrhovatele k volební straně Budoucnost pro Mukařov). Pokud by navrhovatel měl více hlasů než vítězná volební strana Budoucnost pro Mukařov, získal by poslední patnáctý mandát (šestý v pořadí pro svou stranu) navrhovatel a volební strana Budoucnost pro Mukařov by již šestý mandát nezískala, neboť na následující šestnáctý volební podíl v pořadí by již žádný mandát nezbyl. K takové situaci by při nezměněném počtu hlasů pro ostatní volební strany došlo tehdy, jestliže by navrhovatel ve skutečnosti získal o 74 dříve nezapočtených hlasů více, resp. pokud by došlo k záměně hlasů mezi vítěznou volební stranou a navrhovatelem, náleželo-li by ve skutečnosti navrhovateli 38 hlasů původně nesprávně připočtených volební straně Budoucnost pro Mukařov (v případě 37 hlasů by rozhodoval o pořadí mandátů los ve smyslu § 45 odst. 2 volebního zákona *in fine*). Při plně obsazených kandidátkách obou volebních stran by k tomu skutečně stačily např. 3 volební lístky, v nichž by byla zakřížkována jen volební strana navrhovatele (což odpovídá 45 hlasům), ale ty by byly nedopatřením započteny pro vítěznou volební stranu. Z tohoto pohledu lze do jisté míry hovořit o těsném volebním výsledku.

22. Samotná skutečnost, že volební výsledky byly těsné, ovšem nepostačuje k tomu, aby soud přistoupil k přepočtu odevzdaných hlasů. Soud proto posuzoval, zda navrhovatel předložil dostatečné důkazy, resp. zda tu jsou takové indicie, z nichž by plynul závěr o tom, že došlo k porušení zákona s vlivem na výsledky voleb a že byl namísto odpůrce 2) ve skutečnosti zvolen kandidát navrhovatele. Soud přitom dospěl k závěru, že i když jednotlivou vážnou indicii takového pochybení navrhovatel nedoložil a některé označované okolnosti relevanci pro správnost zjištěného volebního výsledku ani nemají, navrhovatel uvedl a též doložil, resp. je

připraven hlouběji prokazovat, řadu dílčích pochybení. Zčásti prokazovaná pochybení vedle toho též podpořil statistickou analýzou naznačující možné nečekané rozdíly v distribuci hlasů mezi jednotlivými volebními okrsky a volebními stranami s obdobným geografickým rozdělením voličské základny a historickou provázaností, resp. rozdíly v pravděpodobném podílu hlasovacích lístků pro celou volební stranu vůči dílčím hlasům pro jednotlivé kandidáty.

23. Pokud jde o skutečnost, že jedna členka OVK č. 1 neviděla na to, co zapisuje jiný člen této komise, přičemž jí připadal zapisující člen unavený (a tedy náchylný k pochybením), k tomuto tvrzení, jež by v případě pravdivosti otevíralo prostor pro zkreslení volebních výsledků, jsou k dispozici dvě částečně protichůdná prohlášení členek OVK. V tomto směru soud vyšel jednak z písemného prohlášení paní Berné, jednak z písemného prohlášení paní Korbelové, s nimiž se mohli účastníci seznámit nahlížením do soudního spisu či prostřednictvím úřední desky soudu, na níž byla prohlášení zveřejněna jakožto přílohy touto cestou doručovaných podání navrhovatele, resp. obce.

24. Z písemného prohlášení Jiřiny Berné, nominované do OVK navrhovatelem, podepsaného dne 20. 10. 2026 se podává, že v její pracovní skupině byla paní Korbelová, zapisovatelka komise nominovaná obecním úřadem, která předčítala počty hlasů z jednotlivých volebních lístků, a Milan Veselý, nominovaný volební stranou Budoucnost pro Mukařov, který hlasy čárkoval do pěti pomocných sčítacích archů ve formátu A3. Paní Berná uvedla, že ač měla kontrolovat, zda předčítané hlasy pan Veselý správně zaznamenává, ze svého místa to neměla možnost ověřit. Když znovu upozornila, že nemá možnost kontroly zápisů, bylo jí umožněno se vyměnit s paní Korbelovou, takže hlásila počty hlasů a paní Korbelová ji kontrolovala. V té době alespoň viděla do nejbližších dvou pomocných sčítacích archů. Po přestávce na odpočinek se ale paní Korbelová vrátila na původní místo a paní Berná možnost kontroly opět ztratila. Činnost druhé pracovní skupiny pracující u samostatného stolu pak vůbec nemohla kontrolovat, jen zaznamenala, že do pomocných sčítacích archů zapisovala předsedkyně komise. Žádný kontrolní přepočet, jenž by ověřil správnost údajů zaznamenaných do pomocných sčítacích archů, neproběhl. S ohledem na metodické pokyny pro volební komise jí organizace a způsob sčítání přišly zmatečné a neobvyklé. Do zápisu o průběhu a výsledku hlasování nicméně námitky ani výhrady neuplatnila a podepsala jej, protože po odmítnutí svých návrhů nechtěla vyvolávat další spor. Souběžně s tím paní Berná též zmínila, že na ni působil pan Veselý velmi unaveným dojmem a opakovaně proto paní Korbelové navrhovala, aby se s ním vyměnila. Ta na to však nijak nereagovala a pan Veselý řekl, že vystřídat nepotřebuje a že zapisování dokončí. Znovu na to paní Korbelovou upozornila při vyhlášené přestávce, ale bezúspěšně. Paní Berná dále poukázala na to, že u neplatných volebních lístků neproběhlo hlasování o jejich vyřazení, přičemž dva ze čtyř vůbec neměla možnost vidět, takže důvod jejich vyřazení jí není znám.

25. V písemném vyjádření ze dne 22. 10. 2026 Jana Korbelová jako členka OVK č. 1 naopak uvedla, že zapisování hlasů do pomocných sčítacích archů probíhalo u společné pracovní plochy ve dvou pracovních skupinách složených tak, aby v obou byli členové různých volebních stran a současně s rozdílnou mírou zkušeností s prací ve volební komisi. V jejich pracovní skupině zapisoval hlasy Milan Veselý a ona se s paní Bernou střídala ve čtení hlasů a kontrole správnosti jejich zaznamenávání. Nevybavuje si, že by ji paní Berná výslovně upozornila na to, že nemá možnost kontrolovat zapisování hlasů nebo že by jí v takové kontrole bylo bráněno, a stejně tak ani nějaký spor mezi členy komise týkající se správnosti sčítání hlasů, na který by paní Berná upozornila. Případné pochybnosti paní Berná v konkrétní podobě před ní ani před jinými členy komise nevyjádřila, ač tuto možnost měla. Obě se pana Veselého ptaly, zda se nechce v zapisování vystřídat, ten ale odmítl. Podle paní Korbelové k plnění úkolu přistupoval aktivně a neviděla důvod, proč by jej bylo nutné vystřídat. Její nabídky, zda si přeje zapisování převzít, paní Berná vždy odmítla. Výsledky byly opakovaně přepočítávány, a to tak, že si pracovní skupiny po sečtení hlasů pro jednotlivé kandidáty a volební uskupení pomocné sčítací archy vyměnily a opakovaně hlasy sečetly. Po porovnání výsledků obou skupin byly znovu sečteny hlasy pro volební uskupení

a výsledný součet byl použit. I když volby patřily k organizačně i technicky náročným a zpracování výsledků mohlo být pro některé členy složitější na orientaci, sama vnímala průběh práce jako systematický, tvořený na sebe navazujícími kroky. Při sčítání probíhala vzájemná kontrola prostřednictvím rozdělení do pracovních skupin a opakovaného přepočítávání. Nahodilost či absenci kontroly sčítání osobně nepozorovala. Třebaže v komisi byli členové zastupující různá volební uskupení, spolupráce byla funkční a sama si nevybavuje žádný osobní konflikt, který by práci komise zásadně narušil, takže atmosféru vnímala převážně pozitivně. Paní Korbelová uvádí, že členové komise byli upozorněni na každý hlasovací lístek, u nějž vznikla pochybnost o platnosti a rozhodovalo se o nich v rámci komise. Takto se například diskutovalo o platnosti lístků označených černou propiskou namísto modré, a to se závěrem, že jsou platné. Neplatné lístky byly označeny, podepsány předsedkyní komise a ukládány do příslušné označené obálky. Nepamatuje si, že proti takovému postupu paní Berná vznášela nějakou námitku.

26. Obě prohlášení si řadou uváděných skutečností odporují, což vyvolává pochybnost o tom, jak se skutkový děj reálně odehrál, což by při podrobnějším vyhodnocení vyžadovalo s ohledem na důkazní návrh navrhovatele vyslechnout členy OVK jako svědky. Nesporným se nicméně jeví přinejmenším to, že OVK č. 1 pracovala rozdělena na dvě pracovní skupiny, z čehož logicky vyplývá, že nebylo prakticky možné, aby každý člen komise měl možnost ověřovat správnost zapisovaných hlasů přinejmenším ve vztahu k jiné pracovní skupině, než ve které se na sčítání podílel, stejně jako to, že správnost zaznamenaných hlasů na pomocných sčítacích arších nebyla znovu ověřována kontrolním přepočtem. Ověřovací přepočty se podle paní Korbelové týkaly až správnosti číselných součtů čárkami zaznamenaných hlasů v pomocných sčítacích arších.

27. Za tohoto specifického stavu, kdy je v podstatě prokázáno neoprávněné jmenování nadpočetné členky volební komise (její přítomnost v OVK a následné odvolání potvrzují písemná prohlášení obou členek OVK) a je předkládáno písemné prohlášení členky volební komise o tom, že neměla vůbec možnost vyhodnotit platnost poloviny volebních lístků označených za neplatné a nemohla řádně vyhodnotit zaznamenávání hlasů do pomocných sčítacích archů nominantem vítězné volební strany dle vyhlášených výsledků ať už proto, že na zápis fyzicky z přiděleného místa nedohlédla, nebo proto, že zčásti byl dokonce prováděn jinou pracovní skupinou, jíž nebyla členem, přičemž se jedná o údaje, které již nebyly podruhé ověřovány a byly klíčovým základem pro vyhlášené výsledky, považoval soud vyhlášený výsledek za dostatečně zpochybněný na to, aby vyhověl důkaznímu návrhu navrhovatele na přezkoumání volební dokumentace. Soud totiž stál před nutností buď v krátké časové lhůtě vyslechnout členy volební komise a případně i kontrolní skupiny jako svědky za účelem vyjasnění rozporů částečně protichůdných písemných prohlášení, výsledkem čehož by stejně mohl být závěr o nutnosti přepočíst hlasy, anebo prostě (snadněji z hlediska organizačního a časově bezprostředně) ověřit v předložené volební dokumentaci, zda skutečně byly některé odevzdané hlasy pro navrhovatele nesprávně v pomocném sčítacím archu zapsány volební straně Budoucnost pro Mukařov, popř. zda nebyl nějaký z volebních lístků s hlasy pro navrhovatele nezákonně zařazen mezi neplatné hlasy. V obou případech je plně respektována vůle voličů, přičemž samotným přepočtem jediného volebního okrsku nehrozí ani přetížení kapacit soudu. Jinými slovy soud zvolil přístup, který garantuje zohlednění vůle voličů nejefektivnější cestou, byť míra poskytnutých indicií je spíše hraniční (k obdobnému procesnímu postupu přistupuje i NSS, viz usnesení ze dne 30. 10. 2025, č. j. Vol 29/2025-31, bod 13).

28. Až dodatečně, po provedení přepočtu hlasovacích lístků bylo soudu ještě obcí doručeno písemné prohlášení člena OVK Milana Veselého, který popíral únavu a uváděl, že paní Berná mu žádné pochybení při zapisování hlasů nevytkla a sama odmítala zapisovat. S ohledem na dokončený přepočet již soud z tohoto vyjádření dále ve svých úvahách nevycházel.

29. Soud jen podotýká, že žádnou relevanci nepřikládá tvrzení o nutnosti členů OVK s přenosnou volební schránkou se vrátit pro zapomenuté úřední obálky. Navrhovatel s ním nespojuje žádnou relevantní souvislost, jak by tato skutečnost měla ovlivnit výsledky voleb a soudu nepřísluší

spekulovat za něj. Bez úředních obálek by voliči do přenosné volební schránky hlasovat nemohli, je proto logické, že se pro obálky paní Korbelová s panem Veselým vrátili, jakmile to zjistili.

30. Stejně tak navrhovatel nečiní žádný závěr ze zmínky o uložení volební dokumentace ve volební místnosti až do pondělního rána 12. 10. 2026, kdy měla být odvážena pracovníkem technických služeb. K tomu soud pouze uvádí, že soudu předložené krabice s volební dokumentací byly předloženy ve všech případech řádně zapečetěné. V případě volebních okrsků č. 2 a 3 se jedná o přelepení z čela světle modrou páskou s trikolórou, přes niž jsou učiněny parafy (vedle toho se na nich nachází též z boku přelepení bílou páskou s razítky obecního úřadu a datumovkou, dokládající převzetí volební dokumentace spisovnou obecního úřadu dne 12. 10. 2026). Pravdou je, že krabice z volebního okrsku č. 1 je na rozdíl od ostatních přelepena hned pěti páskami (dvěma z čela a z pravé strany, jednou z levé strany), přičemž jedna z čelních pásek je přetržena; parafy na přetržené pásce (ve srovnání s podpisy pod zápisem o průběhu a výsledku hlasování lze předpokládat, že náležejí patrně předsedkyni OVK) se liší od paraf na ostatních čtyřech nepřetržených páskách (náležejících patrně Janě Korbelové a/nebo Dominku Protivovi; s ohledem na podobnost a jednoduchost paraf na protokolu je nejde odlišit). Datumovkou na páskách ze spisovny je tedy potvrzeno, že volební dokumentace byla obci předána až v pondělí 12. 10. 2026, což rozhodně není ideální, žádnou jednoznačnou lhůtu v tomto směru však zákon ani pokyny ČSÚ (dostupné na webu volby.gov.cz) nestanoví a zapečetění krabic nezákonnou manipulaci s volební dokumentací po předání volebních výsledků ČSÚ prakticky vylučuje. Případné pochybnosti plynoucí z jedné porušené pásky na volební dokumentaci z volebního okrsku č. 1 má ale soud s ohledem na nedotčenost čtyř dalších pásek parafovaných členy OVK rozptýleny. Z obsahu volební dokumentace nelze zjistit, zda k přerušení jedné pásky došlo již při práci volební komise (např. z důvodu zjištění, že do již zapečetěné krabice OVK zapomněla vložit některou z částí volební dokumentace), anebo až v průběhu přepravy (i při přepravě v rámci budovy soudu došlo k částečnému natržení bočních pásek u otvorů pro úchop krabice, takže tato varianta je při méně opatrném zacházení reálná). Svůj význam zde má i to, že uvnitř krabice byla volební dokumentace taktéž zapečetěna zalepením do samostatných obálek, popř. použité úřední obálky byly svázány a jejich svázání bylo přelepeno štítkem, takže nic nenaznačovalo jakékoliv neoprávněné manipulaci s obsahem volební dokumentace.

31. Po rozpečetění volební dokumentace z volebního okrsku č. 1 se soud nejprve seznámil s doprovodnými dokumenty a následně přistoupil k prověření neplatných volebních lístků a k přepočtu odevzdaných hlasů.

32. V zápise o průběhu a výsledku hlasování ve volebním okrsku č. 1 není zaznamenáno nic, co by vypovídalo o tom, že okrsková volební komise postupovala v rozporu s volebním zákonem nebo pokyny Českého statistického úřadu. Všichni členové okrskové volební komise č. 1 zápis bez jakýchkoli výhrad podepsali. To platí také o Jiřině Berné, která později v čestném prohlášení ze dne 20. 10. 2026, jež navrhovatel přiložil ke své volební stížnosti, uváděla pochyby o možnosti zkontrolovat zápis hlasů.

33. Ve volební dokumentaci se nachází i protokol o kontrole průběhu hlasování, v němž byl uveden jen jediný zjištěný nedostatek, a to že v průběhu kontroly dne 9. 10. 2026 v 19:05 se v místnosti OVK nacházel náhradník, který se ale nepodílel na činnosti, nijak neovlivnil výsledek voleb a po upozornění odešel, takže při II. kontrole od 19:30 již v místnosti nebyl. Uvedený zápis tedy potvrzuje, že Jana Ulmová se v OVK vyskytovala jen v průběhu prvního dne voleb, druhý den a při sčítání se již na práci OVK nijak nepodílela.

34. Vedle toho byl součástí volební dokumentace i záznam o nestandardní události spočívající v tom, že administrativním pochybením bylo umožněno odvolit voliči z volebního okrsku Srbín stejného jména a s adresou v téže ulici, jako dva jiní voliči bydlící ve volebním okrsku Mukařov. V záznamu je uvedeno, že to bylo nahlášeno OVK pro Srbín a že tento volič byl připsán do dodatkového seznamu obce Mukařov. K tomu soud uvádí, že volba oprávněného voliče v jiném

volebním okrsku téže obce, bylo-li znemožněno jeho hlasování v jeho domovském okrsku oznámením příslušné OVK, vylučuje jakýkoliv vliv na výsledky voleb.

35. V obálce nadepsané *Neplatné hlasovací lístky a neplatné hlasy z úředních obálek* soud nalezl 3 hlasovací lístky označené jako neplatné s parafou předsedkyně OVK, jež skutečně jsou neplatné (namísto křížků v nich byly použity „fajfky" či lomítka, žádný kandidát nebyl označen křížkem). V samostatné obálce nadepsané *Jiné písemnosti a předměty* se pak nacházely dvě neúřední obálky (modré, v nichž bývají distribuovány volební lístky voličům do domácností), z nichž jedna byla prázdná a ve druhé se nacházel jeden hlasovací lístek se zakřížkovaným jediným kandidátem spolu s obecnými pokyny, jak volit do zastupitelstev obcí. Pokud tedy Jiřina Berná v prohlášení psala o 4 neplatných hlasovacích lístcích, lze předpokládat, že při kompletování volební dokumentace OVK rozlišila neplatné hlasovací lístky v úředních obálkách (ty byly 3) a odevzdaných mimo úřední obálku (1 v modré obálce). To v zásadě odpovídá i zápisu o průběhu a výsledku hlasování, kde se uvádí na 503 odevzdaných úředních obálek 499 platných hlasovacích lístků. V případě jedné z nich lze předpokládat právě záměnu za modrou obálku a odnešení či vyhození úřední obálky do odpadu. Zde tedy soud žádnou nesrovnalost nenalezl.

36. Následně soud přistoupil k samotnému přepočtu hlasovacích lístků. Soustředil se přitom na hlasovací lístky pro navrhovatele, resp. v nichž byl dán hlas alespoň některému z kandidátů navrhovatele. Žádný další neplatný hlas soud neobjevil. Pro volební stranu navrhovatele bez panašování bylo dáno 119 (celokandidátních) hlasovacích lístků. Další hlasy pak kandidáti navrhovatele získali individuálně či prostřednictvím volebních lístků, kde byli kromě volební strany navrhovatele zakřížkováni i kandidáti jiných volebních stran. Opakovaným společným kontrolním přepočtem provedeným členy senátu soud zjistil dílčí odchylky u jednotlivých kandidátů oproti vyhlášeným výsledkům; počty hlasů jednotlivým kandidátům (včetně celokandidátních hlasů) byly **ve volebním okrsku č. 1** zjištěny takto:

1/ Semanský Rudolf	**218**
2/ Šimková Eva JUDr.	**173**
3/ Podroužek Marek	**205**
4/ Matějková Yvona	**169**
5/ Svoboda Michal	**173**
6/ Březina Petr	**210**
7/ Kavalierová Linda	**165**
8/ Navrátilová Dana Ing.	**160**
9/ Bergmann Tomáš	**195**
10/ Vrtišková Markéta Ing.	**172**
11/ Chramosta Jan	**159**
12/ Fišerová Kateřina	**144**
13/ Berkovec Martin	**135**
14/ Straka Jaroslav	**126**
15/ Semanský Jaromír	**123**

37. Lze konstatovat, že i když byly dílčí odchylky identifikovány a ve výsledku dohromady všem kandidátům navrhovatele bylo dáno o 6 hlasů více (**2 527 hlasů ve volebním okrsku č. 1**, resp. **6 245 hlasů celkem**), nic nenaznačuje systematickým pochybením či jednostranným úpravám v neprospěch navrhovatele. Rozhodně je vidět, že nedošlo k mylnému přidělení celokandidátních hlasovacích lístků navrhovatele konkurenční volební straně Budoucnost pro Mukařov, jak se navrhovatel obával. Drobné odchylky v jednotkách hlasů u jednotlivých kandidátů jsou vysvětlitelné neúmyslným pochybením při zápisu čárek mezi jednotlivé řádky,

přehlédnutím či opomenutím v ojedinělých případech, což při počtu zapisovaných volebních hlasů prakticky nelze vyloučit. Nic tedy nenasvědčuje tomu, že by pochybením OVK bylo připsáno více než 37 hlasů pro kandidáty navrhovatele vítězné volební straně nebo že by kandidátům navrhovatele bylo upřeno více než 74 hlasů. Za daného stavu drobných pochybení při sčítání tedy žádným způsobem nebylo ohroženo správné rozdělení mandátů odpovídající vůli voličů.

38. S ohledem na shora rekapitulovaná zjištění tedy indicie poskytnutá navrhovatelem nebyla potvrzena a tzv. vyhasla. Soud proto již dále nepokračoval v přepočtu tak, že by spočetl hlasy přidělené i kandidátům jiných volebních stran, aby snad ve snaze o hyperkorektnost vyhlásil případně opravené údaje i pro všechny kandidáty z jiných volebních stran. Kontrola totiž nepotvrdila taková zásadní pochybení, aby bylo důvodné očekávat, že dojde ke změnám v obsazení Zastupitelstva obce Mukařov. Zaznamenané nepřesnosti nejsou způsobilé celkové výsledky voleb relevantním způsobem změnit. Kromě rozdílů v počtu hlasů odevzdaných jednotlivým kandidátům navrhovatele v řádu jednotek, resp. navýšení celkového počtu hlasů získaných navrhovatelem o 6 a s tím spojenou změnou pořadí přidělení mandátů (navrhovatel získal již v **12. mandát** v pořadí se svým **pátým volebním podílem 1 249,00**, zatímco na volební stranu ZVON s jejím druhým volebním podílem 1 248,50 připadl až v pořadí 13. rozdělovaný mandát), se nic nezměnilo. Nedošlo ani ke změnám v rozdělení pěti získaných mandátů mezi kandidáty navrhovatele – ty získali na základě přednosti ve smyslu § 45 odst. 4 volebního zákona s ohledem na množství získaných hlasů nejprve Rudolf Semanský, Petr Březina a Marek Podroužek a dále již podle pořadí na kandidátní listině JUDr. Eva Šimková a Yvona Matějková. Na získání šestého mandátu ale navrhovatelka dostatek hlasů neměla.

39. Soud tedy shrnuje, že i po dílčím přepočtení odevzdaných hlasů lze mít za zachovaný předpoklad, že zveřejněné výsledky voleb odpovídají skutečné vůli voličů. Návrh tudíž zamítl jako nedůvodný.

40. Závěrem soud považuje za vhodné připomenout stěžejní úlohu okrskových volebních komisí s ohledem na skutečnost, že členka volební komise J. Berná vyjádřila své výhrady vůči průběhu sčítání hlasů až v řízení před soudem, aniž by je dříve zaznamenala do zápisu o průběhu a výsledku hlasování nebo odepřela svůj podpis s odůvodněním.

41. Okrskové volební komise jsou oprávněny a povinny dohlížet na zákonnost průběhu voleb a zjišťování jejich výsledků. Kterýkoliv kandidující subjekt (tzn. politická strana nebo hnutí, jejich koalice či nezávislý kandidát) je oprávněn delegovat svého člena a náhradníka do všech okrskových komisí ve volebním obvodu, kde podal přihlášku k registraci (§ 17 odst. 2 volebního zákona ve spojení s § 84 odst. 6 zákona o správě voleb). Je proto primárně věcí samotných volebních aktérů, nacházejících se v prostředí svobodné politické soutěže, aby vzájemně kontrolovali dodržování stanovených pravidel. Součástí této kontroly je samozřejmě, ovšem pouze jako *ultima ratio*, také volební soud. Ten by měl do volebního procesu zasáhnout pouze výjimečně, a to pokud se ostatní prostředky kontroly ukázaly jako neúčinné, nebo nelze spravedlivě požadovat jejich vyčerpání a současně existují konkrétní skutečnosti naznačující porušení těchto pravidel způsobem, který mohl ovlivnit výsledek voleb. Pokud by došlo k pochybení na úrovni okrskové volební komise, měla by být sjednána náprava pokud možno hned „na místě“ (viz usnesení NSS ze dne 22. 10. 2014, č. j. Vol 18/2014-46, body 38 až 42).

42. Je proto na navrhovateli, aby předešel dalším obdobným sporům v budoucnu tím, že řádně poučí členy okrskových volebních komisí, které sám deleguje, o jejich úloze v rámci volebního procesu, zejména o tom, že by měli uplatnit jakékoliv výhrady bez ostychu již v zápisu o průběhu a výsledku hlasování.

43. O nákladech řízení soud rozhodl podle ustanovení § 93 odst. 4 s. ř. s., jež stanoví, že ve věcech volebních nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí není kasační stížnost přípustná (§ 104 odst. 1 s. ř. s.).

Toto usnesení nabývá právní moci vyvěšením na úřední desce soudu bez ohledu na okamžik jeho doručení účastníkům řízení (§ 93 odst. 5 s. ř. s.).

Praha 6. listopadu 2026

Mgr. Ing. Petr Šuránek v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Eva Nešporová